

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 2— 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 6: 31-36 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για τὸ Χριστό καὶ τὴν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	• 9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Β' Κορ. 6: 16-18, 7: 1 Ἑυαγγέλιο— Λουκ. 7: 11-16

Ἄγ. Κυπριανου και Ἄγ. Ἰουστίνης— 2 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ Ἀπολυτίκιον

Θείας πίστεως, τῇ φωταυγείᾳ, σκότος ἔλιπες, τῆς ἀσεβείας, καὶ φωστήρ τῆς ἀληθείας
γεγέννησαι ποιμαντικῶς γὰρ φαιδρύνας τὸν βίον σου, Κυπριανέ τῇ ἀθλήσει δεδόξασαι. Πάτερ
Ὅσιε, τὸν Κτίστην ἡμῖν ἰλέωσαι, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ τῇ Θεόφρονι.

Ἄγ. Διονυσίου Ἀρεομαγυῆτου - 3 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ Ἀπολυτίκιον

Ἄγρευεῖς τῷ τοῦ Παύλου Πάτερ κηρύγματι, ὑφηγητῆς ἀνεδείχθης τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν,
διανοία ὑψηλὴ καλλωπιζόμενος, τῶν γὰρ αὐτῶν οὐσιῶν, τᾶς ἀρχὰς μυαταγωγεῖς, ὡς μύστης
τῶν ἀπορρήτων, καὶ τῆς σοφίας ἐκφάντωρ, Ἱερομάρτυς Διονύσιε.

Οσία Πελαγία—8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ Οσία Πελαγία ζούσε στην Αντιόχεια καὶ ἀνήκε στην τάξη των ελαφρῶν γυναικῶν. Ἦταν πόρνη. Ἡ ζωὴ της ἦταν βουτηγμένη μέσα στον οἶστρο των αμαρτωλῶν ἡδονῶν. Ἡ ἀκολασία εἶχε πωρώσει τόσο τὴ συνείδησή της, ὥστε καμιά ἐννοια μετανοίας να μὴ μπορεῖ να εἰσχωρήσει στην ψυχὴ της. Επομένως, θα μπορούσε να πει κανεὶς, ἦταν καταδικασμένη ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ζωὴ της στο πυρ τῆς κολάσεως. Ὅμως ὄχι! Ὁ πολυεύσπλαχνος Κύριός μας διαβεβαίωσε ὅτι «αὶ τελῶναι καὶ αὶ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Δηλαδή, οἱ τελῶνες καὶ οἱ πόρνες, που στην ἀρχὴ ἐδείξαν ἀπειθεία στο Νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κατόπιν εὐικρινὰ μετάνιωσαν, προλαμβάνουν στη βασιλεία τοῦ Θεοῦ εσάς, που μόνο με τὰ λόγια δείξατε υπακοὴ στο Θεό, στην πράξη ὁμως υπῆρξατε ἀπειθεῖς καὶ ἀπίστοι.

Πράγματι ἡ Πελαγία τυχαία σε κάποια σύναξη χριστιανῶν ἀκούσε θερμὸ κήρυγμα περὶ ἀγνότητος, τοῦ ἐπισκόπου Νόννου. Τα λόγια τοῦ ἡλεγξαν καὶ συγκλόνισαν τὴν ψυχὴ της. Με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀπαρνήθηκε τὴν ἄσωτη ζωὴ της, πούλησε τὰ διάφορα κοσμήματά της καὶ τὰ χρήματα διαμοίρασε στους φτωχοὺς. Αφοῦ κατηχήθηκε καὶ βαπτίσθηκε, μετὰ οκτὼ μέρες πήγε στην Ἱερουσαλὴμ, ὅπου με σκληρὴ ἀσκήση πέρασε τὴν υπόλοιπη ζωὴ της.

Ο Χρυσός Κανόνας

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή προέρχεται από το 6^ο κεφάλαιο του κατά Λουκά ιερού ευαγγελίου και αναφέρεται στον τρόπο συμπεριφοράς των χριστιανών προς τους συνανθρώπους τους. Η περικοπή αυτή είναι ένα τμήμα της Επί του Όρους ομιλίας του Ιησού Χριστού, όπως την διασώζει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στη δική του παράλληλη διήγηση με την επωνυμία της «Επί τόπου πεδινού ομιλίας». Μέσα στην ομιλία αυτή εντάσσονται οι Μακαρισμοί, η αγάπη προς τους εχθρούς, η κρίση και η κατάκριση και η αξία της εφαρμογής των λόγων του Θεού.

Η διήγηση ξεκινά με τον λεγόμενο «χρυσό κανόνα» της συμπεριφοράς των χριστιανών, δηλαδή όπως θέλουμε να μας συμπεριφέρονται οι άλλοι άνθρωποι, έτσι ακριβώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε και μεις σ' αυτούς. Αν αγαπάμε μόνο αυτούς που μας αγαπούν, δεν πρέπει να περιμένουμε καμία εύνοια από το Θεό, αφού και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς που τους αγαπούν. Αν πάλι κάνουμε καλό σ' αυτούς που μας κάνουν καλό, πάλι δεν πρέπει να περιμένουμε καμία εύνοια από το Θεό γιατί και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Αν δανειζουμε σε αυτούς που ελπίζουμε ότι θα μας τα επιστρέψουν πίσω, δεν πρέπει να περιμένουμε καμία εύνοια από το Θεό γιατί και οι αμαρτωλοί δανείζουν στους αμαρτωλούς με σκοπό να τα πάρουν πίσω. Αντίθετα με αυτούς, έμεις πρέπει να αγαπούμε τους εχθρούς μας να κάνουμε το καλό και να δανειζουμε χωρίς να περιμένουμε να πάρουμε τίποτα πίσω ως αντάλλαγμα. Βλέποντας αυτή μας την προσπάθεια ο Θεός, ο οποίος είναι καλός ακόμα και με τους αχαρίστους και τους κακούς, θα μας ανταμείψει με το παραπάνω και θα μας κάνει παιδιά του. Να είμαστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως είναι σπλαχνικός και ο Θεός Πατέρας μας.

Η αρχή της Ευαγγελικής περικοπής «καθώς θέλετε να ποιήσωιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως» αποτελεί τη βάση της χριστιανικής ηθικής με την οποία ρυθμίζονται οι σχέσεις που πρέπει να έχουμε με τους άλλους ανθρώπους. Για το λόγο αυτό έχει χαρακτηριστεί όπως αναφέραμε ως ο «χρυσός κανόνας» της συμπεριφοράς των πιστών. Μέσα από τον χρυσό κανόνα γίνεται μια υπέρβαση του Μωσαϊκού Νόμου στον οποίο εμπεριέχεται η ανταπόδοση του κακού. «Εάν δε εξεικονισμένον η δώσει..., οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος...». (Αν όμως προκληθεί σωματική βλάβη τότε θα εφαρμόσετε την αρχή... οφθαλμό αντί οφθαλμού, δόντι αντί δοντιού,...) (Εξοδος 21: 23-24). Η νέα εποχή που εγκαινιάζεται με τον ερχομό του Χριστού υπερβαίνει το μέτρο της ανταπόδοσης που υπήρχε στην Παλαιά Διαθήκη και φέρνει ως μέτρο την αγάπη που δείχνουμε προς τους άλλους να είναι η αγάπη που έχουμε προς τον εαυτό μας.

Ο κανόνας αυτός εννοιολογικά, συναντάται και σε άλλες θρησκείες και φιλοσοφίες με κάποια διαφορετική παραλλαγή. Για το λόγο αυτό ασκήθηκε και ασκείται από πολλούς μια κριτική, ότι ο κανόνας αυτός δεν είναι αποκλειστικός του Χριστιανισμού αλλά υπάρχει παγκόσμια και βασίζεται πάνω στα θετικά στοιχεία που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο. Στην Παλαιά Διαθήκη στο βιβλίο του Τωβίτ διαβάζουμε: «ο μισείς, μηδενί ποιήσεις» (4,15). Στον Κουμφουκιανισμό στην Κίνα ο Κομφούκιος διατύπωσε στη διδασκαλία του «οτι δεν θέλεις να σου κάνουν μην το κάνεις». Στην Ινδία στον Τζαϊνισμό διατυπώνεται ο σεβασμός της ζωής της ελευθερίας και της άποψης κάθε ζωντανού όντως, μέσα από την αρχή της Ahimsa. Στον Ιουδαϊσμό ο Ιουδαίος Ραββίνος Χίλελ έχει διατυπώσει τη φράση «Μην κάνεις στους άλλους οτι δεν θέλεις να σου κάνουν». Στην αρχαία Ελλάδα ο φιλόσοφος Σωκράτης διατυπώνει ότι, αν πρέπει να αδικούμαι ή να αδικώ, τότε επιλέγω να αδικούμαι. Η διαφορά του χρυσού κανόνα του Χριστιανισμού από όλα αυτά που αναφέραμε πιο πάνω, έγκειται στο μέτρο της αγάπης μας προς τους άλλους η οποία να ισοδυναμεί με την αγάπη που έχουμε προς τον ίδιο τον εαυτό μας. Δε μένει αλλά φεύγει από τη λογική του οτι κάνεις θα σου κάνουν, έτσι για να μην σου το κάνουν μην το κάνεις. Με αυτό τον τρόπο αντιστρέφει την αρνητική διατύπωση που υπάρχει στις παραπάνω διατυπώσεις σε θετική λεγοντάς μας να αγαπούμε και τους εχθρούς μας, να κάνουμε το καλό, να δανειζουμε χωρίς να περιμένουμε να πάρουμε πίσω τίποτα γιατί ο Θεός θα μας ανταμείψει με το παραπάνω και θα μας κάνει παιδιά του.

Συνεχίζοντας την ευαγγελική περικοπή, ο Χριστός, μας θέτει κάποια ερωτήματα έτσι ώστε να γίνει πιο κατανοητό σε μας το βαθύτερο νόημα του χρυσού κανόνα που διατυπώθηκε πιο πάνω. Τα ερωτήματα αυτά είναι: αν αγαπούμε μόνο αυτούς που μας αγαπούν, αν κάνουμε καλό μόνο σ' αυτούς που μας κάνουν καλό και αν δανειζουμε μόνο όταν είμαστε σίγουροι οτι θα μας επιστρέψουν αυτά που έχουμε δανείσει. Αν πράττουμε έτσι, πράττουμε όπως πράττουν και οι αμαρτωλοί χωρίς να έχουμε κανένα όφελος. Αυτό πράττουν και όλοι οι άνθρωποι παγκοσμίως έτσι ώστε να μπορούν να συνυπάρχουν αρμονικά μεταξύ τους. Η χριστιανική ηθική υπερβαίνει αυτό το νόμο ανάγοντας τον πιστό σε ένα επίπεδο χαρισματικό ερχόμενη να αγκαλιάσει ακόμη και τον εχθρό μας. Το να μπορούμε να αγαπήσουμε τον διπλανό μας, ακόμη και τον εχθρό μας χωρίς να περιμένουμε καμία ανταπόδοση και κανένα όφελος από αυτόν, αυτό υπερβαίνει το φυσικό νόμο και συνιστά το νόμο της χάριτος τον οποίο εγκαινίασε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός με την επι γης παρουσία του.

Η αγάπη προς τον πλησίον αποτελεί για εμάς που είμαστε παιδιά του Θεού το βασικότερο σημείο όπου φαίνεται η συγγένεια μας με το Θεό. Έτσι καθώς ο Πατέρας μας είναι οικτίρμων καλούμαστε και εμείς ως παιδιά του να γίνουμε οικτίρμονες προς τους συνανθρώπους μας. Η αγάπη προς τον πλησίον μας δεν είναι κάτι το αόριστο αλλά εκφράζεται με συγκεκριμένες πράξεις αγάπης που καλούμαστε να κάνουμε μέσα από την συνύπαρξη και τη συναναστροφή μας με τους άλλους ανθρώπους. Εάν εγκλωβιστούμε στην ατομικότητα μας τότε δεν μπορούμε να αγαπήσουμε τους συνανθρώπους μας και κατ' επέκταση τον ίδιο τον Θεό. Γι' αυτό και ο τελικός μας στόχος πρέπει να παραμένει η αγάπη προς πάντας. Ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής μας λέει για την αγάπη ότι «Πάντων των αγαθών τέλος εστίν η αγάπη, ως προς Θεόν το των αγαθών ακρότατον και παντός αίτιον αγαθού τους εν αυτή περιπατούντας άγουσα και προσάγουσα και συνάγουσα, ως πιστή και αδιάπτωτος και μένουσα». (Κεφάλαια διάφορα 1,26,PG 90,1189Α).

Οι υποδείξεις του Χριστού στην σημερινή ευαγγελική περικοπή αποτελούν τους δείκτες της κοινωνικής συμπεριφοράς που πρέπει να έχουμε ως χριστιανοί. Ίσως σε πολλούς από μας που ζούμε σε μια κοινωνία που έχει σαν στόχο την ευμάρεια, αυτά να ακούγονται ως πράγματα αδύνατα να εφαρμοστούν. Για το χριστιανό όμως οι υποδείξεις αυτές αποτελούν τα σκαλοπάτια που θα τον οδηγήσουν προς την τελειότητα έτσι ώστε να καταστεί υιός του Υψίστου κατά τον αδιάψευστο λόγο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Αμήν.